

यत् ।) प्रधानः । अष्टः । इत्यमरः । ३ । १ । ५८ ।
(यथा, रघुः । १० । ६४ ।

“ताभ्यस्तथाविधानं स्वप्नान् शुल्बा प्रीतो हि
पार्थिवः ।

मेने परार्द्धमात्मानं गुरुत्वेन जगद्गुरोः ॥”)
परावत्, स्त्री, (परावततीति । परा + अव + बाहु-
लकात् अतच् ।) परूषकम् । इति राज-
निर्वण्टः ॥

परावर्त्तः, पुं, (परा वर्त्तते इति । परा + वृत् +
अप् ।) परिवर्त्तः । विनिमयः । इति हेमचन्द्रः ॥
परावहः, पुं, (परा वहतीति । वह् + अच् ।)
सप्तवायुन्तर्गतसप्तमवायुः । स तु परिवहवायो-
रुद्धस्थितः । इति सिद्धान्तशिरोमणिः ॥ (यथा,
हरिवंशे २३६ अध्याये ।

“आवहः प्रवहश्चैव विवहश्च समीरणः ।

परावहः संवहश्च उद्धहश्च महावलः ॥”)

पराविद्धः, पुं, (परा + अध + क्तः ।) कुवेरः ।
इति शब्दमाला ॥

परावेदी, स्त्री, (परसुत्कर्षमाविन्दतीति । विद्
+ अण् । स्त्रियां ङीप् ।) वृद्धती । इति
केचित् ॥

पराशरः, पुं, (अस्य निरुक्तिरुक्ता यथा, महा-
भारते । १ । १७६ । ३ ।

“पराशुः स यतस्तेन वशिष्ठः स्थापितो मुनिः ।
गर्भस्थेन ततो लोके पराशर इति स्मृतः ॥”

“परासोराश्रासनमवस्थानं येन स पराशरः ।
आङ्पूर्वाञ्छासतेर्भरन् ॥” इति नीलकण्ठः ॥)
आसपिता । शक्तिमुनिपुत्रः । यथा,—

“सुतं त्वजनयच्छक्तीरुद्धयन्ती पराशरम् ।

काली पराशरात् जज्ञे कृष्णद्वैपायनं मुनिम् ॥”
इत्यग्निपुराणम् ॥

(अर्धं हि द्वादशाध्यायात्मिकां धर्मसंहितां कृत-
वान् । सा च कलिकर्तृधर्मविधया । यदुक्तं
तत्रैव ।

“कृते तु मानवो धर्मस्त्रेतायां गौतमः स्मृतः ।
द्वापरे शृङ्गलिखितः कलौ पराशरः स्मृतः ॥”

तत्र संहितायां १ मे अध्याये युगभेदे धर्मभेदादि-
कथनम् । २ अः आचारधर्मसङ्ग्रहधर्मादिकथ-
नम् । ३ अः अशौचयवस्था आत्महरणादि-
दोषाः । ४ अः प्रायश्चित्तमतान्येष्टिक्रियाकुश-
पुनलिकादिकथनम् । ५ अः प्राणिदष्टप्रायश्चित्त-
अवस्था । ६ अः प्राणिदष्टप्रायश्चित्तकथनम् ।

७ अः द्रव्यशुद्धादि । ८ अः गोवधादिप्राय-
श्चित्तम् । ९ अः गोवधापवादादि । १० अः
अगम्यागमनादिप्रायश्चित्तम् । ११ अः अमेध-
भक्षणदि प्रायश्चित्तम् । १२ अः प्रायश्चित्तज्ञ-
ज्ञानभेदादि ॥ * ॥

अर्थं खलु मनुस्यगन्धायां सत्यवत्यां वेदव्यास-
मुत्पादितवान् । एतद्विवरणमुक्तं यथा देवी-
भागवते । २ स्कन्धे । २ अध्याये द्रव्यम् ॥

पराश्र आश्रयति हिनस्तीति । इदं हि हिंसं
+ अच् ।” नागभेदः । यथा, महाभारते ।

१ । ५७ । १८ । “वराहको वीरणकः सुचित्र-
श्चित्रवेगिकः । पराशरस्तारुणको मणिस्कन्ध-
स्तथारणिः ॥”)

पराशरी, [नृ] पुं, पराशरेण प्रोक्तं भिक्षुस्त्रवं
पाराशरं तद्विदितेऽस्याध्ययनावेति षाः इन् च ।
पराशरीति ह्रस्वादिच् । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
पाराशरी । चतुर्थाश्रमी ॥

पराश्रया, स्त्री, (पर आश्रयो यस्याः ।) वृक्षो-
परिजातलताविशेषः । परसाङ्गा इति भाषा ।
तत्पर्यायः । वन्दा २ वृक्षादनी ३ वृक्षरुहा ४
जीवन्तिका ५ वशिनी ६ पुत्रिणी ७ वन्द्या ८
परपुष्टा ९ । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (अन्वाश्रिते,
त्रि ॥)

परासनं, स्त्री, (परा + अस् + भावे लुट् ।)
मारणम् । वधः । इत्यमरः । २ । ८ । ११३ ॥

परासुः, त्रि, (परागताः प्रस्थिता असवः प्राणा
यस्य ।) स्मृतः । इत्यमरः । २ । ८ । ११७ ॥
(यथा, रघौ । ६ । ७८ ।

“तौ दम्पती बहु विलप्य शिशोः प्रहृष्टां
श्रव्यं निखातमुदहारयतामुरस्तः ।
सोऽभूत् परासुरथ भूमिपतिं शशाप
हस्तापितैर्नयनवारिभिरेव वृद्धः ॥”

परासुपरीक्षा वैदके यथा,—

“तस्य चेत् परिदृश्यमानं पृथक्त्वेन पादजङ्घोर-
स्फिगुदरपार्श्व-पृष्ठेष्वा-पाणिश्रीवा-ताल्लोह-
ललाटं स्निग्धं शीतं प्रस्तब्धं दारुणं वीतमांस-
शोणितं वा स्यात् । परासुरयं पुरुषो न चिरात्
कालं करिष्यतीति विद्यात् । तस्य चेत् परि-
दृश्यमानानि पृथक्त्वेन गुल्फजातुवङ्गण-गुद-
वृषण-मेढ्रानाभ्यंशस्तनमथिकहनुपशुका नासिका
कर्णाक्षिभूशङ्कादीनि स्रक्तानि अस्थानि व्युतानि
स्थानेभ्यः स्युः परासुरयं पुरुषो न चिरात्
कालं करिष्यतीति विद्यात् ।”

“तस्य चेदुच्छसोऽतिदीर्घोऽतिदृष्टो वा स्यात्
परासुरिति विद्यात् । तस्य चेकन्ये परिदृश्य-
मानेन न सन्देयातां परासुरिति विद्यात् ।
तस्य चेदन्ताः प्रतिकीर्णाः श्वेता जातशर्कराः
स्युः परासुरिति विद्यात् । तस्य चेत् पद्माणि
जटावद्धानि स्युः परासुरिति विद्यात् । तस्य
चेच्चक्षुषी प्रकृतिह्रीने विकृतिशुक्ते अत्युत्-
पिष्टिते अतिप्रविष्टे अतिजिह्वे अतिविषमे
अतिप्रसुते अतिविमुक्तवन्धने सततोन्मिषिते
सततनिमिषिते निमेषोन्मेषातिप्रवृत्ते विभ्रान्त-
दृष्टिके विपरौतदृष्टिके ह्रीनदृष्टिके अस्तदृष्टिके
नकुलान्ये कपोतान्ये अङ्गारवर्णे कृष्णनील-
पोतश्चावताम्बहरितहारिद्रशुक्लवैकारिकाणां
वर्णानामन्यतमेनाभिर्चक्षुते वा स्यातां परासु-
रिति विद्यात् । तथास्य केशलोमान्वायच्छेत् ।
तस्य चेत् केशलोमान्वायस्यमानानि प्रजुष्येरन्
नचेत् वेदयत् परासुरिति विद्यात् ।
तस्य चेदुदरे शिराः प्रदृश्येरन् । श्लावताम्ब-
नील-हारिद्रशुक्ला वा स्युः परासुरिति विद्यात् ।

तस्य चैत्रखा वीतमांसशोणिताः पक्कास्मर-
वर्णाः स्युः परासुरिति विद्यात् ।

अथास्याङ्गुलीरायच्छेत्तस्य चेदङ्गुलय आयस्य-
माना नचेत् स्फुटेषुः परासुरिति विद्यात् ॥”

इति चरकेणैन्द्रियस्थाने चतुर्थेऽध्याये उक्तम् ॥
“वाताञ्छीला तु हृदये यस्थोऽमनुयायिनी ।
रुजान्नविद्वेषकरी स परासुरसंश्रयम् ॥”

इति सुश्रुते सूत्रस्थाने एकत्रिंशत्तमेऽध्याये ॥

परासुता, स्त्री, (परासोर्मृतस्य भावः । परासु +
तल् स्त्रियां टाप् ।) स्मृतत्वम् । निद्रापरवशता ।
इति पुराणम् ॥

परास्कन्दी, [नृ] पुं, (परान् आस्कन्दितुं शील-
मस्य । आ + स्कन्द + शिनिः ।) चौरः । इत्य-
मरः । २ । १० । २५ ॥

परास्तं, त्रि (परास्यते स्म । परा + असु + क्तः ।)
निरस्तम् । पराजितम् । यथा,—

“ह्रीर्गिरास्तु वरमस्तु पुनर्मा-
खीकृतैव परवागपरास्ता ॥”

इति नैषधे ५ सर्गः ॥

पराहः, पुं, (परसुत्तरवर्त्तं अहः । “राजाहः
सखिभ्यश्च ॥” ५ । ४ । ६१ । इति टच् ।) पर-
दिनम् । यथा । पूर्वाह्णे तद्विधलेऽपि पराह्णे
त्रिसन्ध्यायापिले पराह्णे एव । इति सावित्री-
व्रते तिथितत्त्वम् ॥

पराह्णः, पुं, (परश्च तदहश्चेति कर्मधारयः ।
“अह्णोऽह्ण एतन्मः ॥” ५ । ४ । ८८ । इति
अङ्गादेशः । ततः नस्य षः ।) अपराह्णः ।
विकालः । (केषाञ्चित्काले अयं पराह्णोऽपि ॥)

परि, अ, सर्वतोभावः । वर्जनम् । आधिः । शेषः ।
इत्यम्भूतः । आख्यानम् । भागः । वीक्षा ।
आलिङ्गनम् । लक्षणम् । दोषाख्यानम् । निर-
सनम् । पूजा । आप्तिः । भूषणम् । इति मेदिनी ॥
उपरमः । शोकः । इति हेमचन्द्रः ॥ सन्तोष-
भाणम् । इति शब्दरत्नावली ॥ उपसर्गविशेषः ।
अस्यार्थः । सर्वतोभावः । अतिशयः । वीक्षा ।
इत्यम्भावः । चिह्नम् । भागः । आगः । नियमः ।
इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥

परिकथा, स्त्री, (परितः कथा ।) वाङ्मयभेदः । यथा,
“अथ वाङ्मयभेदाः सुश्रुत्युः खण्डकथा कथा ।
आख्यायिका परिकथा कलापकविशेषकौ ॥”

इति त्रिकाण्डशेषः ॥

परिकम्यः, पुं, (परितः कम्पो यस्मात् ।) भयम् ।
कम्यः । इति मेदिनी ॥

परिकरः, पुं, (परिकीर्यते इति । कृ श्विच्छेपे +
“कृदोरप ॥” ३ । ३ । ५७ । इति अप् । यद्वा
परिक्रियतेऽनेनेति पुंसीति घः ।) पर्यङ्कः ।
परिवारः । इत्यमरः । ३ । ३ । १६५ ॥ समा-
रम्भः । दृष्टः । इति शब्दरत्नावली ॥ प्रगा-
गजिकावन्मः । (यथा, मार्कण्डेये । १६ । २५ ।
“गाढं परिकरं बद्धा शुक्लसादाय चाधिकम् ।
स्कन्धे भनौरमादाय जगाम नृदुर्गामिनी ॥”)
विवेकः । इति विश्वः । सहकारि । यथा,—